

MOTORELFSTEDENTOCHT

Alex Reuneker, 2022

In 1909 werd de eerste officiële Elfstedentocht geschaatst. De tocht, waarbij op een enkele dag de elf steden van Friesland worden aangedaan, spreekt voor velen tot de verbeelding; het helse jaar 1963, met 18 graden vorst bij de start, en winnaars als Abe de Vries, Reinier Paping, Evert van Benthem en Henk Angenent zitten in ons collectief geheugen. Menig schaatser droomt er dan ook van de tocht een keer te schaatsen. Of dat er ooit nog van komt is al sinds de laatste editie in 1997 onderwerp van discussie, maar wij motorrijders hoeven natuurlijk helemaal niet op strenge vorst te wachten.

Elfstedentochtwinnaar Reinier Paping in 1963. Foto door Anneke Bleeker.

De Elfstedentocht is naast een schaatstocht inmiddels ook een meerdaagse fietstocht, een eendaagse wielerronde, een ultraloop, en, gelukkig, ook een mooie motorrit. Elk jaar organiseert de Friesche Motorclub aan het begin van de zomer de Motorelfstedentocht, waaraan duizenden motorrijders meedoen. Als je, zoals ik, geen zin hebt in een massale tocht, dan kun

je de tocht ook prima alleen of in een groepje rijden. De rust en ruimte van Friesland spraken me wel aan en daarom vertrok ik op 24 maart 2022 op mijn Triumph Speed Triple vanuit Schiedam naar het verre noorden.

De rit naar het begin van de tocht is al een flink eind, dus ik besloot daar een dag over te doen, lekker binnendoor te rijden, in een *bed and breakfast* te slapen en de dag erna volledig te besteden aan ‘de tocht der tochten’. Officieel begint de Elfstedentocht in provinciehoofdstad Leeuwarden, maar ik begon de ronde iets dichterbij huis in het prachtige plaatsje Lemmer – inderdaad, de plaats van Tony Leenes’ *Indian Motorcycle Museum*. Het was pas maart, maar de thermometer liep door de zonneschijn aardig op. Dat was geluk hebben, want de hele dag rijden vraagt toch wel om mooi weer.

De vanuit Lemmer gereden Motorelfstedentocht.

Vanuit Lemmer vertrok ik op 25 maart tegen de klok in richting Balk, Stavoren – met het welbekende ‘vrouwtje van’ – en Hindelopen. Ik reed over prachtige wegen en omdat het nog geen zomer was, was er weinig verkeer op de weg. Over de N59 reed ik naar Bolsward voor

een heerlijke kop koffie op het gezellige marktplein. De motor parkeerde ik vlak voor het terras en ik werd daarbij nauwlettend in de gaten gehouden door een oude baas die, zo vermoedde ik, zijn rustige ochtendkoffie verloren zag gaan door gegrom en geronk uit de uitlaten van de Triple. Niets was minder waar, want ik had de contactsleutel nog niet teruggedraaid of ik kreeg een compliment van de Fries; wat een prachtige motor en eindelijk eens niet zo'n nieuwerwets ding. Inderdaad, de Speed Triple komt uit 1996 en heeft, in echte Engelse stijl, controlelampjes die het vaker niet dan wel doen. Het label 'moderne klassieker' is wel op zijn plaats, zo waren de bewonderaar en ik het snel eens.

Koffiestop in Bolsward.

Na koffie met het echte Friese suikerbrood (*Fryske sûkerbôle*) vervolgde ik mijn weg in de richting van plaatsen met namen als Grauwe Kat en Baarderburen om daarna via Achlum en Harlingen, dat ik eigenlijk alleen kende van de boot naar Terschelling, te rijden. Via Franeker, Dronryp, Hallumerhoek, Holwerd en Hantum reed ik naar De Hiaure – ook wel *De Lytse Jouwer* genoemd – om daar rustig in het zonnetje de in het *bed and breakfast* voorbereide lunch op te eten. Dat kon mooi op een bankje tegenover de fraaie hervormde kerk. Het informatiebord ertegenover leerde me dat men hier niet *in*, maar *op* De Hiaure woont. De geboden verklaring is dat de plaatsnaam ooit iets als 'de oever' of 'de oeverwal' betekende en daar kun je inderdaad op, maar niet in wonen. Na deze les toponymie stuurde ik de Triumph in de richting van Dokkum en Leeuwarden. Dit is een wat minder afgelegen deel van de route, met meer verkeer

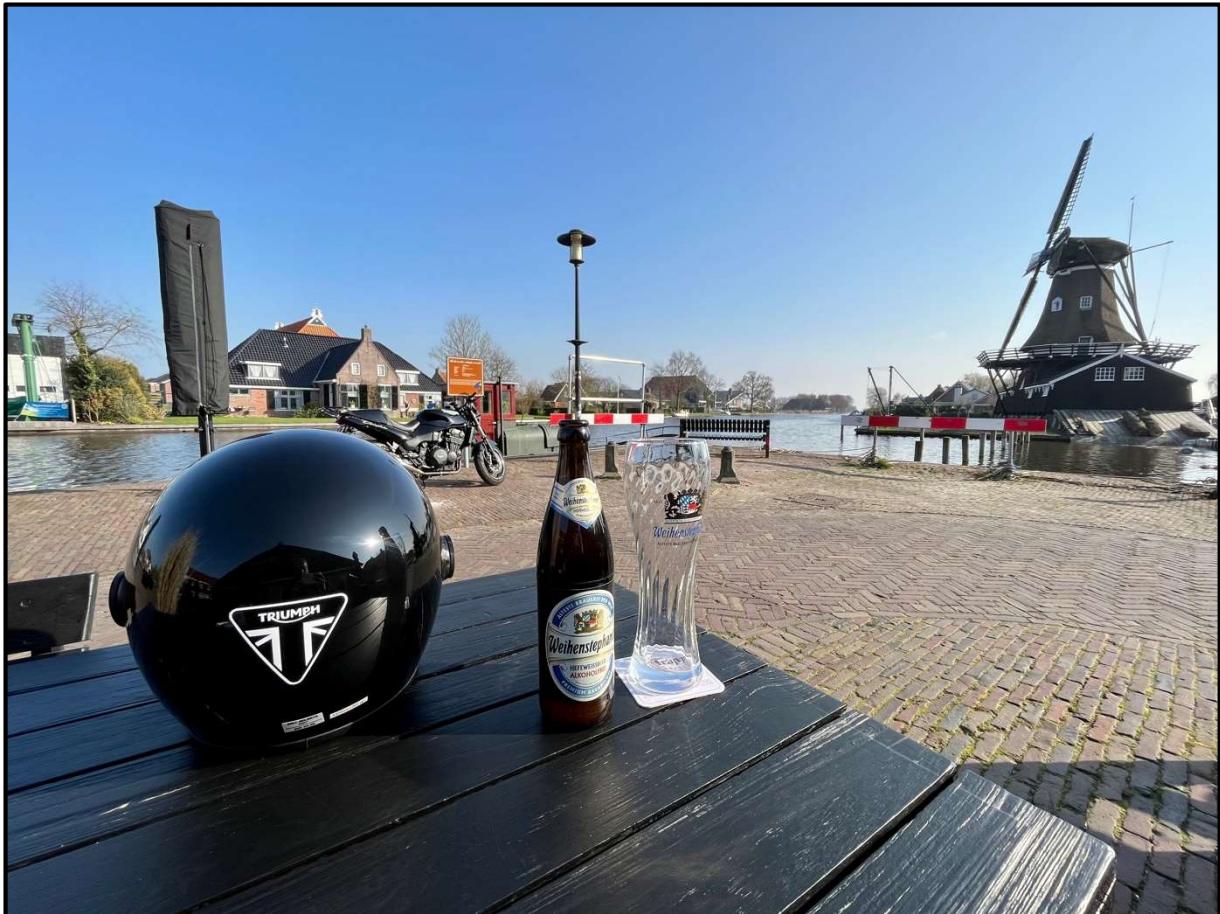

en een toename van verkeerslichten. In vergelijking met de randstad is het echter nog steeds heerlijk rustig toeven.

Lunchstop 'op' De Hiaure.

Na Leeuwarden passeerde ik Jorwerd, waar ik even rondkeek omdat ik het dorpje ken uit het mooie boek *Hoe God verdween uit Jorwerd* van Geert Mak. Ook dit dorp kent een prominente kerk, mooie straatjes en bruggetjes om heerlijk rustig door- en overheen te koersen. Na het dorpje kon het gas weer even open in de richting van Sneek, dat ik, geheel volgens route, slechts langs de randen passeerde. Fijn wel, want een stad doorrijden is niet mijn idee van een ontspannen motortocht. In Woudsend gunde ik mezelf in de namiddagzon een drankje op het terras van Omke Jan –een prachtige plek aan het water, met uitzicht op houtzaagmolen De Jager. Het vriendelijke personeel wist me te vertellen dat het water waaraan het terras gelegen is, de vaart tussen het Heegermeer en het Slotermeer, in het toeristenseizoen vol ligt met sloepen en andere plezierboten en dat er, helaas soms letterlijk, gevochten wordt om aanmeerplekken en stoeltjes op het terras. Reden temeer dus om deze tocht lekker vroeg in het jaar te rijden.

Een non-alcoholische versnapering in Woudsend met uitzicht op molen De Jager.

Na een heerlijk biertje – 0.0%, er moest immers nog gereden worden – reed ik via Spannenburg en Tjerkgaast naar Sloten, Tacozijs en uiteindelijk Lemmer om aan te komen bij het beginpunt, zo'n 290 kilometer verder. De route zelf is zo'n 250 kilometer, maar mijn op zijn zachtst gezegd beperkte oriëntatievermogen en een aantal navigatieperikelen leverden bijna 40 kilometer extra op. Dat is echter geen straf op zo'n mooie dag in de prachtige provincie Friesland.

'De Hel van 1963' zal, zoals de gelijknamige film mooi laat zien, ongetwijfeld loodzwaar zijn geweest, maar op de motor is de Elfstedentocht een heerlijke tocht langs terpen, weilanden en bossen, ver weg van drukte en opdringerig verkeer. De uitgestrekte, slingerende wegen van Friesland bieden voldoende mogelijkheden om rustig te toeren, maar ook om regelmatig het gas open te trekken. In Lemmer drink ik een verfrissend glas witbier – met alcohol deze keer, want de rit zit erop – en ik proost op een schitterende Elfstedentocht op twee wielen.

Na afloop prijkt het Friese *Pompeblêd* op de Speed Triple.

Wil je zelf ook eens de Elfstedentocht op je Triumph rijden? Meld je dan aan voor de georganiseerde tocht op <https://www.fmc.nu/elfstedentocht/> of download op diezelfde site de route in GPX-formaat, zodat je alleen of met vrienden deze iconische route kunt rijden.